

De Wolfsklamm bij Stans

Via de 354 treden en vele vlonders door de 800m lange kloof

Aan de A12, tussen de Duitse grens en Innsbruck ligt Stans, een dorpje in de buurt van Schwaz. Stans is niet alleen bekend om de schitterende Wolfsklamm, maar ook om het *Felsenkloster* St. Georgenberg net boven de *Klamm*.

Na een lange wandelroute de dag ervoor, willen wij het deze dag wat rustiger aandoen. In de morgen eerst wat boodschappen doen en de was, dan een leuke bestemming zoeken met wat koelte op deze warme dag.

Dat denken we te vinden in deze smalle kloof met wild stromend, koud water. Vanuit Wörgl rijden we over de 171 door het Inntal tot aan Schwaz, waar we aan de andere kant van de A12 Stans vinden.

(In 2009 heb ik bericht ontvangen van Steve Belis dat ook voor deze

Klamm nu moet worden betaald. Voor het parkeren was hij € 3,- kwijt en daarnaast een entree van € 3,- voor volwassenen en € 2,- voor kinderen. Dit zou te betalen zijn aan het einde van de kloof. Dank je voor de aanvulling Steve).

Aan de hoofdweg door Stans staan borden die de weg naar de *Klamm* aanwijzen, maar we rijden er een paar keer voorbij voor we ze ook 'zien'.

Er staan zo veel bordjes langs de weg, dat we in het drukke verkeer de door ons gezochte bordjes eerst niet kunnen vinden. Wanneer we uiteindelijk omkeren en dezelfde route terugrijden vallen ze ons wel op.

Via leuke smalle straatjes gaat het naar achter in het dorp. Daar is een parkeerplaats bij de *Klamm*, maar die is niet al te groot en duidelijk al vol.

Iets verderop vinden we een plekje voor de auto in één van de eenrichtingsverkeer straatjes.

De wandelschoenen gaan aan en we lopen langs de parkeerplaats naar de ingang.

Daar blijkt de toegang tot de kloof verderop in het bos te liggen en dat we eerst nog een stukje asfalt verder door het dorp moeten lopen. Daarna volgt een mooi bospad tot aan de eigenlijke ingang.

Tot aan deze ingang is het ongeveer 25 minuten lopen. Waar het pad rechts het bos ingaat met erboven een bord dat ons welkom heet, zien we dat er linksaf een brede

Forstweg een stukje omlaag loopt tot aan het water van de Stansenbach. Het water lokt ons om daar even te kijken en we maken er onze armen, benen en gezicht even nat. Het is immers warm vandaag.

Dan moet toch de kloof worden aangevallen. Het leuke bospaadje slingert nog een tijdje door het bos langs mooie rotsformaties, maar dan komen we aan bij de eerste lange houten trap.

Op internet leer ik nu achteraf dat er 354 treden zijn. Dat lijkt veel, maar het is geen zware wandeling. De kloof is zo mooi dat we regelmatig even stilstaan om al het schoons te bewonderen en al die treden worden dus niet in één ruk door gelopen.

En als we zelf niet naar iets moois staan te kijken moeten we op de smalle trappen wel wachten op andere toeristen die blijven staan voor een foto.

Elkaar passeren betekent hier vaak dat één van de wandelaars zich klein moet maken tegen de rotswand om de ander langs te kunnen laten. Het gaat dus maar langzaam omhoog maar dat is helemaal niet erg. Er is voldoende om rustig van te genieten en als verwacht.... het is er lekker koel.

De kloof is maar 800m lang, dus zijn we ondanks dat we het langzaam doen toch al sneller er weer uit dan we zouden willen.

Overal in de Wolfsklamm zijn watervallen en stroomversnellingen en het daarbij horende oorverdovende lawaai van vallend water zorgt ervoor dat conversatie alleen schreeuwend mogelijk is. Het is er heerlijk.

De vele bruggen, vlonders en trappen zijn goed onderhouden en ook voor kinderen veilig te lopen.

Er zijn overal stevige leuning en aan de rotszijde is een staaldraad voor een extra steuntje als dat nodig mocht zijn. Kinderen zullen deze kloof geweldig vinden!

Bovenaan de kloof komen we bij de *Klauze*, een soort gemetselde muur als een soort stuwdam. Boven deze muur is de beek dan ook heel breed en ondiep. Een ideale plaats om in het water te spelen en dammen te bouwen. Wie broodjes meeneemt vindt hier de perfecte picknickplek in de voldoende aanwezige schaduw.

We zoeken een schaduwgevende boom en maken het ons gemakkelijk. Al snel zijn de wandelschoenen en sokken uit zodat we lekker kunnen pootjebaden. Op een hete dag voelt het water extra koud aan en lang volhouden is er dan ook niet bij.

Wie nog wat verder wil lopen kan er voor kiezen om de bordjes te volgen naar het *Felsenkloster* St. Georgenberg. Het is niet ver meer en zeker de moeite waard.

Alleen al de brug voor de ingang van dit klooster op de rand van de berg is schitterend.

Vanaf het klooster loopt een breed bospad, de Wallfahrtsweg,

via de Maria Tax weer omlaag naar Stans. Maar wel met grote stukken wandelpad in de brandende zon.

Bij goed wandelweer (niet te warm) is er een *Höhenweg* naar Schloss Tratzberg. Een prachtig slot vlakbij Innsbruck dat vanaf de A12 zichtbaar is. Het is hoog tegen de berg boven het Inntal gebouwd.

Heen en terug naar het slot, inclusief de Wolfsklamm is een dagwandeling.

Wij hebben op de heenweg zo genoten van de koelte in de kloof, dat we besluiten dezelfde route terug te nemen. Vlak bij de parkeerplaats is links een *Gasthof* met een prachtig schaduwrijk terras, waar we nog even nagenieten van deze rustig doorgebrachte dag.

We zijn weer bijgetankt en klaar voor de zware route die we morgen willen lopen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |